

Pensionskasser, set, at Arbejdere af Funktionærer, der i øvrigt heller ikke havde synderlig Anledning til at tage Hensyn til vedkommende Virksomhed, ere blevne afskedigede nogle faa Dage, forinden deres Pensionsret indtraadte, og saa ere gentagne 14 Dage efter. Det har jeg personlig set Eksempler paa, saa det kender jeg. Og noget lignende kan jo finde Sted her, selv om det naturligvis ikke vil blive det almindelige.

Den højtærede Minister fremsatte et Argument imod, at Pensionsretten skulde indtræde i alle Tilfælde, naar vedkommende efter sit femogtyvende Aar i 10 Aar havde været i vedkommende Virksomhed. Det gik ud paa, at man ikke altid havde lige mange Arbejdere paa Værkstederne, og at det var urimeligt, naar man maatte afskedige en Mand, der maaske ikke var mere end 40 Aar og fuldstændig arbejdsdygtig, at give ham Pension. Jeg kan nu ikke se det meget urimelige deri. Vi have, som jeg nævnte i mine første Udtalelser, f. Eks. en Klasse Folk, Premierløjtnanterne, som, naar de ere 42 Aar, gaa af med Pension, og endda i Regelen ikke nøjes med denne Pension, men de faa, som vi have haft Lejlighed til at se, adskillige Gange et eller andet, maaske ogsaa flere Ben, saa at deres Indtægt kommer meget betydeligt op. Jeg synes derfor, at Ministerens Argument ikke har noget paa sig. Jeg kan ikke se den Forskel, der skal være paa disse to Klasser. Den højtærede Ministers Udtalelse om, at man ikke altid kan have lige mange Arbejdere paa Holmen, men jevnligh vil komme til at afskedige nogle, er ganske rigtig, men paa Orlogsværftet har man en stor Stab af løse Arbejdere, de saakaldte Arbejdere uden Brikke, der ikke komme ind under denne Lov. Og jeg antager, at man ikke afskediger de mere faste Arbejdere først. Jeg antager, at de, der blive afskedigede først, ere Arbejderne uden Brikke, og disse ere altid til Stede i saa stort et Tal, at adskillige af dem have arbejdet i nogle og tyve Aar derude paa Værftet, det tyder ikke paa, at man har haft nødig at afskedige nogle af den Klasse, der falder ind under Pensionsloven. For Orlogsværftets Vedkommende kan man vistnok holde dette Spørgsmaal udenfor. Om det samme er Tilfældet paa Hærens Værksteder, ved jeg ganske vist ikke, men jeg kan ikke tænke mig, at den Risiko, man løber ved paa Grund af Formindskelse i Arbejdet at maatte afskedige

Folk og derved faa nogle at betale Pension til, kan blive synderlig stor.

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at vort Ændringsforslag Nr. 6 vilde være overflødigt, idet der i selve Lovforslaget var taget Forbehold i saa Henseende, hvad den højtærede Minister nærmere paaviste, og idet jeg gaar ud fra, at det er rigtigt, hvad den højtærede Minister mener, at kun naar en Mand ved Dom har forbrudt sin Stilling, fortaber han Retten til Pension, tager jeg Ændringsforslaget Nr. 6 til § 7 tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 6 til § 7 er taget tilbage. Hvis ingen ønsker at optage det, er det hermed bortfaldet. (Ophold). Det er bortfaldet.

Ordføreren (Guldbrandsen): Jeg maa tilstaa, at dette Forslag i den Affattelse, hvori det foreligger, efter min Opfattelse ingeniunde er noget Ideal. Der er meget af det, som det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) og andre ere fremkomne med, som jeg kan slutte mig til, hvad de, der have haft Sæde i Udvalget, ogsaa ville være bekendte med, da jeg selv har stillet adskillige Ændringer i den Retning, som under denne Forhandling er fremstillet som ønskeligt. Men jeg vil bede ærede Medlemmer tage Forholdene i Betragtning, saaledes som de nu engang have lagt sig til rette om denne Sag, og endvidere at tage i Betragtning, at det er en Begyndelse. Det er i alt Fald for mig noget vigtigt, begge disse Ting. Ad Aare kan man jo tage eet eller flere Skridt længere fremad mod Idealet, det, vi ønske, men foreløbig kunne vi i Virkeligheden ikke faa mere end det, vi i det hele taget have nedlagt i dette Forslag, hvis de stillede Ændringer, jeg har anbefalet, blive vedtagne. Det er i hvert Fald min Opfattelse. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) kom ind paa at omtale det Skel, der var mellem Arbejderne ved Hæren og Søværnet, der havde Brikke, og dem, der vare uden Brikke. Jeg vil i den Henseende gøre opmærksom paa, at for Fremtiden vil Skellet ikke blive saa stærkt, som det har været. Den højtærede Finansminister udtalte under Konferencen med Udvalget, at han for Fremtiden vilde vaage over, at Arbejdsmænd uden Brikke, som altsaa ikke engang komme ind under denne Lov, naar de have fast Arbejde eller næsten fast Arbejde ved den Institution, i hvis Virksomhed de staa,